

Instytut Badawczy Leśnictwa, Sękocin Stary, ul. Braci Leśnej 3, 05-090 Raszyn
e-mail: zin@ibles.waw.pl www.ibles.pl

Pierwsze oznaki stabilizacji na rynku drewna

Głównym tematem Walnego Zgromadzenia Europejskiego Związku Handlu Drewnem (FEBO) w maju w Kolonii była sytuacja na europejskim rynku drewna. Z przedstawionych informacji wynika, że w pierwszym kwartale br. sytuacja ta wyglądała następująco:

Handel drewnem w Szwajcarii odnotował dwucyfrowy spadek obrotów. Podobny proces miał miejsce we Francji, w której wartość obrotów zmniejszyła się o 15%. Aby poprawić sytuację na rynku drewna, rząd Francji, w ramach polityki klimatycznej, przyjął w br. pakiet przedsięwzięć o wartości 6 mld €, wspierających szerokie wykorzystanie drewna.

Również Finlandia i Wielka Brytania odnotowały zapoczątkowany w 2008 r. negatywny trend na rynku drewna. Jednak wiosną br. wystąpiły, słabe ale zauważalne oznaki wzrostu aktywności w przemyśle budowlanym. W ocenie specjalistów recesja już osiągnęła swój najniższy poziom i należy się spodziewać dalszego wzrostu aktywności gospodarczej.

Podobnie jak w innych krajach przedstawia się sytuacja w Danii, w której dzięki rządowemu pakietowi wspierania koniunktury powinno nastąpić ożywienie w handlu drewnem.

Natomiast austriackie prognozy na 2009 r. są negatywne i zakładają dwucyfrowy spadek wartości obrotu drewnem. Zwłaszcza, że spada aktywność w zakresie nowego budownictwa, lepiej zaś przedstawia się sytuacja w odniesieniu do renowacji i rozbudowy istniejących obiektów kubaturowych.

Obecny na Zgromadzeniu prezydent Europejskiego Związku Importerów Drewna Iglastego optymistycznie ocenił sytuację w handlu drewnem, gdyż na jego składnicach się wyczerpują się zapasy i zaczyna wzrastać popyt na drewno.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 24/2009

A. K.

Gwałtowny spadek importu drewna tropikalnego przez UE

Statystyczne dane dla UE świadczą, że import drewna tropikalnego przez 25 krajów unijnych istotnie załamał się już w 2008 r. Według opublikowanych informacji Międzynarodowej Organizacji Drewna Tropikalnego (ITTO) spadek importu w 2008 r. wyniósł: drewna okrągłego 27%, tarcicy 23%, forniuru 11% i sklejkę 14% oraz parkietu 2%.

1. Szczególnie radykalne obniżenie importu drewna tropikalnego miało miejsce we Francji, Włoszech, Hiszpanii i Portugalii. Znacznie mniej drastyczny spadek odnotowała Wielka Brytania, w której drewno tropikalne odgrywa zasadniczo większą rolę, niż w innych krajach. Podobnie przedstawiała się sytuacja w Niemczech, mimo relatywnie niewielkiego popytu na drewno tropikalne w tym kraju. Znacznie powyżej przeciętnych danych dla UE rozwijał się import omawianego drewna przez Belgię i Holandię. Trzeba przy tym dodać,

że importerzy z tych krajów zaopatrują się w drewno z własnych składnic położonych poza ich krajami. Dzięki temu mogą korzystać z preferencyjnych cen dostawy drewna przez miejscowych handlowców.

2. Gwałtowny spadek importu przez kraje UE dotyczył przywozu drewna sklejkowego z Chin, który w III kwartale 2007 r. wyniósł 330 tys. m³, podczas gdy w IV kwartale 2008 r. tylko 180 tys. m³. Było to po części wynikiem niedotrzymania przez Chiny ustalonych przez UE wysokich wymagań jakościowych dotyczących drewna oraz ochrony środowiska. Dołożyły się do tego jeszcze problemy wynikające ze światowej recesji gospodarczej. Mimo tych trudności, Chiny nadal są największym dostawcą produktów z drewna tropikalnego do UE.

3. Również znaczącym dostawcą zwłaszcza drewna sklejkowego i tarcicy do UE jest Brazylia. Jej eksport do UE w III kwartale 2007 r. wynosił jeszcze 250 tys. m³, podczas gdy w IV kwartale 2008 r. nieco poniżej 100 tys. m³, przy czym największy spadek dotyczył drewna sklejkowego (44%).

4. Znacznie łagodniejsze obniżenie importu drewna dotyczyło krajów afrykańskich. Do głównych eksporterów z tego kontynentu należy Gabon, z którego import drewna okrągłego oraz tarcicy zmniejszył się w 2008 r. o 19%, równocześnie jednak wzrósł import drewna sklejkowego o 15%. Kolejnym dostawcą drewna tropikalnego do UE był Kamerun. W 2008 r. import z tego kraju zmniejszył się, gdy chodzi o drewno okrągłe o 45%, tarcicę o 19%, natomiast wzrósł w odniesieniu do drewna sklejkowego o 9%. Z kolei import drewna okrągłego i tarcicy z Konga w 2007 r. gwałtownie się zwiększył, zaś w I kwartale 2008 r. uległ stałemu obniżeniu.

5. Niewielki spadek importu ogółem drewna, gdyż wynoszący tylko 5%, dotknął Malezji. Równocześnie jednak wzrósł import drewna sklejkowego o 14%.

6. Dane podstawowe dotyczące importu drewna gromadzi Eurostat. Są one następnie zestawiane i analizowane przez Business Trade and Statistics Ltd oraz Forest Intelligence Limited. Handel drewnem między krajami UE nie jest niestety objęty tymi zestawieniami statystycznymi i analizami.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 24/2009

A. K.

Las i drewno a ochrona klimatu

W dniach 15 i 16 czerwca br. w Brunszwiku odbył się Kongres pt. „Aktywna ochrona klimatu i dostosowanie się do jego zmian – wkład rolnictwa i leśnictwa”. Wymienione sektory zarówno podlegają zmianom klimatu, jak i są ich sprawcą. Na przykład w 2007 r. rolnictwo w Niemczech było obciążone emisją 11% gazów cieplarnianych z powodu użytkowania gruntów bagnistych, stosowania nawozów azotowych i hodowli bydła. Część gazów emitowanych przez rolnictwo jest kompensowana przez lasy. Ich dochodowość

oraz jakość ulega jednak pogorszeniu na skutek wzrostu przeciętnych temperatur i okresów suszy w letnich porach oraz w wyniku zmiany spektrum chorobowych czynników drzew leśnych. Kolejnym istotnym zagadnieniem omawianym na Kongresie była klimatyczna funkcja drewna. Polega ona z jednej strony na neutralnym wpływie na bilans CO₂ wykorzystania drewna do celów energetycznych, z drugiej zaś na długookresowym kumulowaniu węgla w produktach z drewna.

Na Kongresie, który zgromadził ponad 370 uczestników, zaprezentowano wyniki licznych badań nad zmianami klimatu i wynikającymi stąd potrzebami adaptacyjnymi. Są one przedmiotem zainteresowania głównie nauk przyrodniczych, w niedostatecznym stopniu natomiast nauk społecznych.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 25/2009

A. K.

Radioaktywność peletów

W czerwcu br. skonfiskowano we Włoszech 10 tys. ton peletów, które miały wykazywać zwiększoną koncentrację radioaktywnego cezu (Cs-137). Zakwestionowany ładunek został wyprodukowany w Alytus na Litwie przez 6 zakładów wchodzących w skład estońskiej grupy Graannual Invest. Są one największym producentem peletów w regionie bałtyckim, o rocznej wydajności 450 tys. t. Według pierwszych informacji prasowych zakłady Graannual Invest podjęły natychmiast stosowne pomiary i analizy. Nie stwierdzono jednak radioaktywności ani peletów, ani surowca drzewnego, z którego były one produkowane. Pochodził on z Rosji oraz Białorusi i był kontrolowany przed przerobem. Nie wiadomo zatem jaka jest przyczyna radioaktywności – powiedział przedstawiciel producenta.

Niemiecki Instytut Peletów na podstawie informacji handlowych stwierdził, że w Niemczech nie ma na rynku tego typu paliwa litewskiej produkcji. Austria wprawdzie kupuje pelety z obszaru bałtyckiego i skandynawskiego, są one jednak badane przez odpowiedni instytut.

Według włoskich źródeł promieniotwórczość problematycznego ładunku mieściła się w przedziale od 15 do 300 Bq/kg, co zgodnie z opinią władz nie stanowi to żadnego zagrożenia. Niebezpieczny jest natomiast proces spalania oraz jego popioły, w których dochodzi do skoncentrowania toksycznej substancji. Badania Instytutu Środowiska w Monachium wykazały, że w peletach z rodzimego drewna koncentracja nie przekracza 4 Bq/kg, w popiele zaś współczynnik koncentracji zwiększa się o 100. W 1992 r., po katastrofie w Czarnobyliu, uczeni ze Szwecji stwierdzili w popiołach ze spalania biomasy w kotłowniach koncentrację Cs-137 od < 100 do 3000 Bq/kg, na wolnym zaś powietrzu nawet do 8000 Bq/kg.

Normy UE dla środków spożywczych dopuszczają graniczną koncentrację Cs-137 do 600 Bq/kg. Unia nie określa natomiast żadnych tego rodzaju restrykcji dla produktów z drewna. A zatem pelety z Litwy mogą być przedmiotem obrotu na rynku niemieckim, austriackim, a także szwajcarskim.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 25/2009,26/2009

A. K.

Bioróżnorodność na plantacjach

Południowo-wschodnie stany USA w ciągu ostatniego dziesięciolecia doświadczają ogromnych zmian w krajobrazie, będących efektem wzrostu liczby ludności i związanych z tym procesów urbanizacyjnych. Większe zagęszczenie populacji powoduje również intensyfikację produkcji, tak rolnej jak i leśnej. Powstaje pytanie, jak zachować bioróżnorodność w zmieniających się warunkach.

Ciekawe rozwiązanie, mające w założeniu sprzyjać ochronie przyrody, zastosowała firma MEADWESTCO. W ramach projektu pt. „Ecosystem-Based Forestry” zakładane są plantacje sosny taeda (*Pinus taeda* L.) o kolei rębny wynoszącej 20-25 lat, poroździelane pasami o szerokości 100-200 m, pełniącymi funkcje korytarzy ekologicznych. Są to zarówno otwarte przestrzenie wzdłuż dróg, jak i drzewostany wodochronne, zapobiegające erozji oraz ciągi chroniące dojrzałe, zróżnicowane drzewostany mieszane. Udział powierzchni wydzielonych, nieprodukcyjnych obszarów wynosi 11%. Zachowanie fragmentów lasów w późnym stadium sukcesji w otoczeniu młodszych drzewostanów ma stanowić refugium i źródło bioróżnorodności.

Skuteczność tego rozwiązania została zbadana przez naukowców z University of Georgia. Przedmiotem obserwacji było występowanie i aktywność różnych gatunków nietoperzy w zależności od typu dostępnych siedlisk. W lokalizacji i identyfikacji gatunków wykorzystano metodę echolokacji. Detekcje przeprowadzono wewnątrz korytarzy, na ich krawędziach i w przyległych drzewostanach plantacyjnych. Okazało, że obecność korytarzy ekologicznych jest korzystna dla wszystkich gatunków zarówno małych, związanych ze środowiskiem leśnym, jak i dużych, charakterystycznych raczej dla terenów otwartych. Tylko jeden z notowanych nietoperzy wykazywał wyższą częstotliwość polowań na uprawach, a starodrzewia stanowiły dla niego miejsce odpooczynku.

Na wzrost liczby nietoperzy bytujących i polujących we fragmentach dojrzałych drzewostanów wpływ miała również wysokość drzew. Im wyższy bowiem był drzewostan, tym więcej obserwowano w nim osobników nietoperzy. Dotyczyło to zwłaszcza grupy gatunków leśnych. Korzystnym elementem przestrzennym było również sąsiedztwo upraw do 5 lat oraz otwartych przestrzeni wokół dróg.

Brzegi drzewostanów okazały się istotnym elementem siedliskowym zwiększającym populację nietoperzy i sprzyjającym ich aktywności. Oznacza to, że zachowanie starodrzewi w liniowej formie jest metodą na zachowanie i ochronę bioróżnorodności w intensywnie zagospodarowanym krajobrazie

Źródło: Forest Ecology & Management, 2/2009

I. P.

Nowy projekt badawczy MOTIVE

Wpływ zmian klimatu na skład gatunkowy lasów jest podstawowym problemem międzynarodowego projektu badawczego MOTIVE (Models for Adaptive Forest Management), który został zapoczątkowany w maju br. przez IBL we Freiburgu (Badenia-Wirtembergia). Planowany okres jego realizacji wynosi 4 lata, natomiast głównym źródłem finansowania na kwotę ponad 9 mln € jest unijny 7 Ramowy Program Badawczy. W realizacji projektu bierze udział 20 jednostek naukowo-badawczych z 14 krajów (Niemcy, Holandia, Francja, Szwajcaria, Austria, W. Brytania, Dania,

Finlandia, Szwecja, Hiszpania, Portugalia, Rumunia, Czechy i Bułgaria).

Celem projektu jest opracowanie dostosowanych do zmian klimatu strategii rozwoju lasów Europy, dokonanie ich oceny oraz określenie adekwatnych metod gospodarki leśnej. Jego formalny i merytoryczny skład obejmuje 7 pakietów, w tym: przyszłe scenariusze zmian klimatu i ich wpływu na las, modelowanie możliwych metod zagospodarowania lasu oraz testowanie ich ryzyka, budowa optymalnych i dostosowanych do lokalnych warunków strategii gospodarki leśnej oraz dobór narzędzi wspierających ich realizację. Proponowane rozwiązania będą rzecz jasna miały charakter regionalny.

Źródło: AFZ-der Wald, 12/2009

A. K.

Prognozy produkcji przemysłu tartaczego w Europie

W czerwcu odbyło się w Bukareszcie posiedzenie Europejskiego Związku Tartaczego (EOS), którego głównym tematem była ogólna sytuacja gospodarcza i jej wpływ na przemysł tartaczny. Najbardziej odczuwalnym skutkiem tego procesu jest radykalny spadek produkcji przemysłu tartaczego oraz wewnętrznej konsumpcji jego wyrobów w 13 krajach należących do EOS, o czym informują poniższe dane:

tarcica	2007 r.		2008 r.		2009 r. (plan)	
	produkcja	konsumpcja	produkcja	konsumpcja	produkcja	konsumpcja
	mln m ³					
iglasta	90,5	68,1	83,7	64,1	69,6	54,7
liściasta	9,9	8,0	8,6	7,5	7,6	6,5

Do grupy podstawowych producentów tarcicy iglastej należą (dane z 2008 r.): Niemcy (26,3%), Szwecja (20,9%), Austria (12,7%), Finlandia (11,7%) i Francja (4%). Natomiast w produkcji tarcicy liściastej prym wiodą: Francja (25,2%), Rumunia (24,6%), Niemcy (14,6%) oraz Litwa (11,6%). Rosja na skutek nie spełnienia wymagań EOS została w 2008 r. wykluczona z tej organizacji.

Główną przyczyną spadku produkcji tarcicy w krajach EOS, po rekordowo korzystnym roku 2007, było załamanie gospodarki nieruchomości w USA i powiązanych z nią segmentów rynku europejskiego. To ostatnie dotyczy zwłaszcza budownictwa, przemysłu meblarskiego oraz przemysłu opakowań.

Prognozy na 2010 r. przewidują poprawę sytuacji na rynku tarcicy iglastej. Europę czeka jednak dalsze pogorszenie popytu na tarcicę liściastą.

Źródło: Holz-Zentralblatt, 20/2009

A. K.

Francuski „Plan Drewno”

Z okazji wizytowania francuskiego przemysłu tartaczego prezydent Nicolas Sarkozy wysoko ocenił ekonomiczny i ekologiczny potencjał gospodarki drzewnej. Równocześnie poinformował, że podstawowym celem Planu Drewno jest dziesięciokrotne zwiększenie zastosowania drewna we francuskim budownictwie. Działania te będzie wspierał specjalny fundusz branżowy. Podobny fundusz (Fundusz Zbytu Drewna) funkcjonuje już od kilku lat w Niemczech.

Źródło: AFZ-der Wald, 12/2009

A. K.

Jodła gatunkiem przyszłościowym w europejskim leśnictwie

Oslabienie kondycji jodły i jej zamieranie, a następnie widoczna w ostatnim czasie regeneracja są przedmiotem dyskusji w całej Europie od blisko 150 lat. Długa i budząca wiele kontrowersji debata przyczyniła się do powstania licznych hipotez, biorących pod uwagę zarówno zmiany klimatu, jak i zanieczyszczenia powietrza.

W ostatnich latach przeprowadzono badania dendrochronologiczne 1010 jodeł z 51 drzewostanów w Bawarii, a ich wyniki pozwoliły na weryfikację dotychczasowego stanu wiedzy. Porównywano zmiany w przyroście radialnym jodeł i częstotliwość występowania tzw. „brakujących pierścieni” oraz powiązania tych cech z warunkami klimatycznymi i zanieczyszczeniami powietrza.

Stwierdzono, że osłabienie przyrostu jodeł miało miejsce w sąsiedztwie ośrodków przemysłowych już w latach 50-tych XX w., natomiast w latach 70-tych było powszechne w całej niemal Bawarii. Również w latach 60-tych i 70-tych stwierdzono największą ilość brakujących pierścieni przyrostu rocznego. Z początkiem lat osiemdziesiątych nastąpiła regeneracja gatunku widoczna jako zwiększenie szerokości przyrostów.

Próby modelowania wzrostu i powiązania zmian z potencjalnymi ich przyczynami takimi jak średnie temperatury, silne mrozy oraz dostępność wody i zawartość SO₂ w powietrzu wykazały najsilniejszy wpływ ostatniego czynnika na wzrost i kondycję jodły. Co więcej, prawidłowość ta była widoczna również w skali lokalnej – obszary o znacznym zanieczyszczeniu powietrza dwutlenkiem siarki pokrywały się ze stanowiskami jodeł o zmniejszonym przyroście i wysokim udziale brakujących pierścieni. Natomiast obserwowana regeneracja jest skutkiem zarówno ograniczenia emisji, jak i zmian klimatycznych oraz efektu nawożenia poprzez depozycję azotu. Tylko kompleksowe ujęcie powyższych czynników pozwala wyłumaczyć pozytywne trendy wzrostowe, przekraczające poziom z początku ubiegłego stulecia.

Szczegółową analizę przyrostu radialnego przeprowadzono w sąsiedztwie elektrowni Schwandorf, czynnej od trzeciej dekady XX w. Radykalny wzrost emisji miał tu miejsce od początku lat 60-tych, co było związane zarówno z dużą produkcją energii jak i użytkowaniem węgla o niskiej jakości. Zanieczyszczenia emitowane przez elektrownię stanowiły 10% całkowitej emisji SO₂ na terenie ówczesnych Niemiec Zachodnich. Okres ten pokrywa się z gwałtownym obniżeniem przyrostu i licznymi brakującymi pierścieniami w badanych jodłach, rosnących w odległości 21 km na południowy wschód od elektrowni. W latach osiemdziesiątych emisje zostały ograniczone poprzez zastosowanie lepszego jakościowo węgla i wprowadzenie procesu odsiarczania spalin. Spowodowało to natychmiastową pozytywną reakcję przyrostową jodły. Tempo regeneracji wskazuje, że istotnym czynnikiem powodującym szkody był dwutlenek siarki w formie gazowej, gdyż w przypadku zakwaszenia gleby trwałaby ona znacznie dłużej. Jednocześnie stwierdzono, że silne mrozy, które wystąpiły w zimie w 1956 roku były znacznie wyraźniej zaznaczone w przyroście radialnym w sąsiedztwie elektrowni niż w innych regionach Niemiec. Świadczy to o synergistycznym oddziaływaniu dwutlenku siarki i niskich temperatur.

Pośród gatunków europejskich jodła wykazuje najwyższą wrażliwość na zanieczyszczenia powietrza przez tlenki siarki. Wzrost ich stężenia powoduje utratę igieł, a co za tym idzie – osłabienie i obumieranie korzeni, które nie są zaopatrywane w wystarczającą ilość asymilatów. To właśnie utrata części systemu korzeniowego jest przyczyną szczególnej wrażliwości jodły na suszę.

Przeprowadzone badania dają podstawy do wnioskowania, że jodły zdrowe, które nie były narażone na imisje wykazują odmienne właściwości w stosunku do drzew poddanych długoterminowej ekspozycji – są znacznie bardziej plastyczne i odporne na niekorzystne warunki klimatyczne. Potwierdza to analiza przyrostów rocznych przed okresem intensywnego rozwoju przemysłu oraz w ostatnich latach, po ograniczeniu zanieczyszczeń: nie odnotowano silnej negatywnej reakcji na letnie susze. Przedstawione wyniki, w sytuacji gdy zanieczyszczenia powietrza zostały zredukowane, pozwalają uznać jodłę za gatunek przyszłościowy dla europejskiego leśnictwa, który w odpowiednich warunkach siedliskowych może zastąpić zamierające drzewostany świerkowe. Znaczna plastyczność i odporność jest jej istotną zaletą szczególnie w warunkach zmieniającego się klimatu i zwiększonego ryzyka.

Źródło: *Forest Ecology & Management*, 2/2009

I. P.

Nowy tartak rozpoczyna produkcję

W czerwcu br. odbył się rozruch dużego tartaku w Ramsteiner położonym w Nadrenii-Palatynacie (RFN). Obecnie zatrudnia on 50 osób, po pełnym zaś uruchomieniu mocy produkcyjnych pod koniec roku znajdzie w nim pracę ponad 100 osób. Natomiast roczny przerób drewna wyniesie 500 tys. m³.

Źródło: *AFZ-der Wald*, 19/2009

A. K.

---

60 lat lasów RFN

Z okazji 60 lecia RFN prezydent Niemieckiej Rady Gospodarki Leśnej Georg Schirmbeck powiedział, że „dzisiejszy las stanowi dobrą podstawę rozwoju obszarów wiejskich, ochrony klimatu, różnorodności gatunkowej oraz wypoczynku ludności”.

Pomimo intensywnego korzystania z lasów przez ludność, ich powierzchnia w ciągu ostatnich 60 lat stale rosła i obecnie wynosi 11,1 mln ha (31% powierzchni lądowej kraju). Dzięki zwiększaniu powierzchni i trwałemu zagospodarowaniu lasów rosło również roczne pozyskanie drewna 25,5 mln m³ w 1950 r. do 50 mln m³ w 2002 r. Rosnące tendencje wystąpiły również w zakresie zasobności drzewostanów, która obecnie wynosi 317 m³/ha, przy miąższości ogółem 3,4 mld m³.

W omawianym okresie, zwłaszcza po 1960 r., metody hodowli zbliżonej do natury doprowadziły do zasadniczego wzrostu udziału drzewostanów liściastych, który obecnie wynosi 38%, podczas gdy drzewostanów iglastych już tylko 62%.

Źródło: *AFZ-der Wald*, 12/2009

A. K.

Problem cen eksportowych na drewno okrągłe w Federacji Rosyjskiej

W trakcie spotkania premierów Finlandii i Rosji 3 czerwca br. w Helsinkach nie doszło do uzgodnienia rosyjskiej taryfy ceł eksportowych na drewno okrągłe. Po spotkaniu Premier Putin poinformował, że Rosja na prośbę Finlandii wstrzymała się od dalszego podnoszenia wymienionych ceł.

Problem ten zostanie podjęty ponownie na wspólnej rosyjsko-fińskiej konferencji leśnej w jesieni w St. Petersburgu.

Pierwotnie Rosja zamierzała zrealizować ostatni etap zwiększania ceł eksportowych na drewno do poziomu 50 €/m³ od 1 stycznia br. Według obecnych zapowiedzi może to nastąpić dopiero pod koniec 2010 r. Zdaniem Putina dotychczasowy wzrost cen eksportowych na drewno już przynosi korzyści dla rosyjskiej gospodarki leśnej i przemysłu drzewnego. Z kolei fiński minister handlu zagranicznego zwrócił uwagę na odwołanie przedsięwzięć inwestycyjnych i osłabianie interesów oraz pozycji fińskiego przemysłu celulozowo-papierniczego przez stronę rosyjską. Angażowanie się gospodarki leśnej, podobnie jak innych dziedzin gospodarki, w działalność inwestycyjną wymaga zapewnienia jej przyszłych korzyści. Gdyby surowiec drzewny był nabywany za minimalne ceny, wówczas nikt w Rosji nie byłby zainteresowany jego produkcją. Zrozumiałe przeto są dążenia rosyjskiego rządu do tworzenia na miejscu całej struktury łańcucha leśno-drzewnego przynoszącego dużą wartość dodaną (PKB).

Rosja zdaje sobie sprawę z tego, że nie może zaskakiwać radykalnymi działaniami swoich długofalowych partnerów i powodować u nich straty. Zmiana decyzji i ustępstwo w sprawie ceł eksportowych drewna zostały podjęte przez Rosję także na skutek nowych problemów wywołanych światowym kryzysem gospodarczym. Nie można wreszcie zapominać o rosnącym wpływie na rynek drewna Ameryki Łacińskiej, Azji i innych krajów położonych w korzystnych strefach klimatycznych oraz posiadających duże możliwości wykorzystania najnowszych technik inżynierii genetycznej. Za pomocą środków administracyjnych nie można jednak rozwiązać omawianego problemu – kończy Redakcja przywołanego niżej czasopisma.

Źródło: *Holz-Zentralblatt*, 24/2009

A. K.

Informacje opracowali:

A. K. – Andrzej Klocek
I. P. – Izabela Piąan